De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig – Nummer Vijftien

Het tweede wee — deel twee

Jeff Pippenger
2026-06-11

Zuster White wijst er meermaals op dat de Schriftplaats in Jesaja die Jezus in de synagoge te Nazareth voorlas, niet alleen Zijn werk aankondigde, maar ook ons werk voorafschaduwde. De volmaakte vervulling van dat gezalfde werk wordt tot stand gebracht door hen die het vaandel van de honderd vierenveertigduizend vormen.

> De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om de zachtmoedigen een blijde boodschap te brengen; Hij heeft Mij gezonden om de gebrokenen van hart te verbinden, om voor de gevangenen vrijheid uit te roepen en voor de gebondenen opening van de gevangenis; om uit te roepen het welbehagenjaar des HEEREN en de dag der wraak van onze God; om allen die treuren te troosten; om te beschikken over de treurenden van Sion, dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, een gewaad van lof voor een benauwde geest; opdat zij genoemd worden eiken der gerechtigheid, een planting des HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde. En zij zullen de oude puinhopen herbouwen, de verwoestingen van vroeger oprichten en de verwoeste steden vernieuwen, de verwoestingen van vele geslachten. En vreemden zullen staan en uw kudden weiden, en de zonen van de buitenlander zullen uw akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn. Maar gijlieden zult genoemd worden Priesters des HEEREN; men zal u noemen Dienaren van onze God; gij zult het vermogen der heidenvolken eten en u beroemen in hun heerlijkheid. Voor uw schande zult gij het dubbele hebben, en voor smaad zullen zij juichen over hun deel; daarom zullen zij in hun land het dubbele bezitten; eeuwige vreugde zal hun ten deel vallen. Jesaja 61:1–7.

In het vorige artikel zijn wij begonnen het „uur, de maand, de dag en het jaar” te identificeren die de tijdsprofetie van driehonderd eenennegentig jaar en vijftien dagen vormden. De tijd is niet langer, zodat de vier tijdsaanduidingen in de laatste dagen symbolisch moeten worden toegepast, wanneer de profetische kenmerken van het eerste en tweede wee opnieuw voorkomen in het derde wee. Het „jaar” is „het aangename jaar des Heeren”, en het is ook „de dag der wraak van onze God”.

De „dag” is „de dag van rampspoed”, een dag van vergelding en wraak, zoals door Mozes uiteengezet.

> Mij komt de wraak toe en de vergelding; te zijner tijd zal hun voet uitglijden; want de dag van hun ondergang is nabij, en wat over hen komen zal, snelt toe. Deuteronomium 32:35.

In Jesaja is het het „welgevallige jaar” en de „dag der wraak”, en de dag der wraak is Mozes’ „dag van het verderf”, waarop de voet van Laodicea uitglijdt terwijl zij vergelding en wraak ontvangen. Het uur van de grote aardbeving, de dag van het verderf, het welgevallige jaar en de eerste maand

vallen alle samen met de zondagswet. Het woord „maand” in Joël is een toegevoegd woord, maar het toegevoegde woord is juist. De vertalers voegden het woord „maand” toe in overeenstemming met de waarheid dat de late regen in de eerste maand kwam.

> Verheugt u dan, gij kinderen van Sion, en weest blijde in de HEERE, uw God; want Hij heeft u de vroege regen naar recht gegeven, en Hij zal op u doen neerdalen regen, vroege regen en late regen, in de eerste maand. Joël 2:23.

Het woord „maand” is een interpretatie en maakt geen deel uit van de oorspronkelijke geïnspireerde tekst. Het Hebreeuws zegt eenvoudig dat de regens zullen komen „in de eerste” of „zoals in het begin” — hetgeen betekent dat God de regens in hun juiste seizoen zal herstellen, evenals in vroegere tijden. Zuster White brengt de Milleritische beweging van 1840 tot 1844 herhaaldelijk in verband met Pinksteren om de late regen in de laatste dagen te beschrijven. De late regen komt „zoals in het begin”, namelijk Pinksteren, waarmee Zuster White herhaaldelijk de zondagswet in verband brengt.

> „De engel die zich verenigt in de verkondiging van de boodschap van de derde engel, zal de gehele aarde verlichten met zijn heerlijkheid. Hier wordt een werk voorzegd van wereldwijde omvang en ongekende kracht. De adventsbeweging van 1840–44 was een heerlijke openbaring van de kracht van God; de boodschap van de eerste engel werd gebracht naar elke zendingspost in de wereld, en in sommige landen was er de grootste godsdienstige belangstelling die in enig land sinds de Reformatie van the zestiende eeuw is waargenomen; maar deze zullen worden overtroffen door de machtige beweging onder de laatste waarschuwing van de derde engel.″
>
> „Het werk zal gelijk zijn aan dat van de Pinksterdag. Zoals de ‘vroege regen’ werd gegeven in de uitstorting van de Heilige Geest bij de aanvang van het evangelie, om het opkomen van het kostbare zaad te bewerken, zo zal de ‘late regen’ bij de afsluiting ervan worden gegeven voor de rijping van de oogst. ‘Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als de regen, als de spade en vroege regen der aarde.’ Hosea 6:3. ‘En gij, kinderen van Sion, verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij zal u geven den vroegen regen naar gerechtigheid, en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in de eerste maand.’ Joël 2:23. ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees.’ ‘En het zal zijn, dat een iegelijk die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.’ Handelingen 2:17, 21.”
>
> „Het grote werk van het evangelie zal niet worden afgesloten met een geringere openbaring van de kracht van God dan die welke het begin ervan kenmerkte. De profetieën die werden vervuld in de uitstorting van de vroege regen bij de opening van het evangelie, zullen opnieuw worden vervuld in de late regen bij de afsluiting ervan. Hier zijn de ‘tijden der verkwikking’ waarop de apostel Petrus vooruitzag toen hij zei: ‘Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus zenden zal.’ Handelingen 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Pinksteren was de „opening” of het „begin” van het werk van het evangelie, en de late regen bij het „einde” is het „slot”. Het eerste vertegenwoordigt het laatste. De eerste maand identificeert de uitstorting van de Heilige Geest bij de zondagswet.

> ‘Niemand van ons zal ooit het zegel van God ontvangen zolang onze karakters nog één vlek of smet vertonen. Het is aan ons om de gebreken in ons karakter te herstellen, om de tempel van de ziel van elke verontreiniging te reinigen. Dan zal de spade regen op ons vallen, zoals de vroege regen op de discipelen viel op de dag van Pinksteren. …’
>
> “Wat doet u, broeders, in het grote werk der voorbereiding? Zij die zich met de wereld verenigen, nemen de wereldse vorm aan en bereiden zich voor op het merkteken van het beest. Zij die wantrouwig staan tegenover zichzelf, die zich voor God vernederen en hun zielen reinigen door de waarheid te gehoorzamen, dezen ontvangen de hemelse vorm en bereiden zich voor op het zegel van God op hun voorhoofden. Wanneer het besluit uitgaat en het stempel wordt ingedrukt, zal hun karakter rein en vlekkeloos blijven tot in eeuwigheid.” Testimonies, deel 5, 214, 216.

De eerste „maand” is de zondagswet, het „uur” van de grote aardbeving is de zondagswet, de „dag” van rampspoed, vergelding en wraak is de zondagswet en het welgevallige „jaar” is de zondagswet. De honderdvijftig jaren van de profetie van het eerste wee eindigen bij de zondagswet, waar de driehonderdeenennegentig jaren en vijftien dagen beginnen.

> Zeggende tot de zesde engel die de bazuin had: Maak de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat. En de vier engelen werden losgemaakt, die gereedgemaakt waren voor een uur en een dag en een maand en een jaar, om het derde deel van de mensen te doden. Openbaring 9:14, 15.

De „vier engelen” die „gebonden” waren „aan de grote rivier de Eufraat”, worden „losgelaten” op het uur van de zondagswet. Zij zijn profetisch „gereedgemaakt” voor het uur, de dag, de maand en het jaar van het tweede wee, om het derde deel der mensen te doden. De Verenigde Staten worden bij de zondagswet gedood als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, en de Verenigde Staten vormen een derde deel van de drievoudige unie die bij de zondagswet wordt opgericht. Het tweede wee wordt in het derde wee herhaald, evenals de tweede engel in de derde engel wordt herhaald.

Die vier winden werden op 11 september losgelaten, waarmee het begin van de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend werd gemarkeerd, en onmiddellijk daarna werden zij weer tegengehouden. Wanneer degenen die in Jesaja eenenzestig worden voorgesteld als treurenden, getroost worden, worden zij getroost met de volle uitstorting van de Trooster bij de zondagswet, die ook het „uur” van de grote aardbeving is. Degenen die treuren in het aangename jaar, zijn precies dezelfde als degenen die in Ezechiël negen treuren en het zegel van God ontvangen. Jezus begon Zijn bediening door Jesaja eenenzestig aan te halen, en zuster White brengt Zijn uitspraak in verband met ons werk.

> „Christus kondigde zijn zending aan de wereld aan toen Hij in de synagoge te Nazareth las uit de profetie van Jesaja: ‘De Geest des Heeren is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft om het Evangelie aan de armen te verkondigen; Hij heeft Mij gezonden om de gebrokenen van hart te

genezen, om aan gevangenen vrijlating te verkondigen en aan blinden het herstel van hun gezicht, om verdrukten in vrijheid te stellen, om het welbehagelijke jaar des Heeren te verkondigen.' Wat een werk lag er vóór Hem!—Om het welbehagelijke jaar des Heeren te verkondigen. Deze periode omvat tijdperk na tijdperk, strekt zich uit van eeuw tot eeuw, zolang de genadetijd duurt. God wacht om het vragen en kloppen te horen; Hij ziet toe om te zien of de mensheid tot Hem nadert, die alleen ons kan helpen. Hij verlangt ernaar hun zonden te vergeven, hen als de Zijnen aan te nemen. Hij zal iedere verbrijzelde ziel ontvangen die tot Hem komt; want het was om dit werk te verrichten dat God zijn eniggeboren Zoon heeft gezalfd.

„Maar waarom voltooide Christus de in Jesaja opgetekende uitspraak niet? Waarom liet Hij de zinsnede weg: 'en de dag der wraak van onze God'? Het laatste deel van deze zin was evenzeer waarheid als het eerste deel; en Christus ontkende de waarheid niet door Zijn stilzwijgen, door een gedeelte van Zijn eigen woorden, gegeven aan Zijn uitverkoren profeet, achter te houden. Maar juist deze laatste zinsnede was datgene waarbij Zijn hoorders gaarne stil bleven staan en dat zij geneigd waren in praktijk te brengen, door oordeel uit te spreken over allen die niet van hun godsdienstige overtuiging waren. In plaats van het volk woorden van waarheid en gerechtigheid en vergeving te geven, hadden zij hun geleerd dat God de gehele heidense wereld haatte. Het vaderlijke karakter van God was verkeerd voorgesteld en onder menselijke overleveringen bedolven. Signs of the Times, 14 januari 1897.

"De zending van het volk van God in deze tijd wordt uiteengezet in de woorden der inspiratie die het werk van de Messias beschrijven: 'De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om den zachtmoedigen goede tijding te brengen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en opening der gevangenis dengenen die gebonden zijn; om uit te roepen het aangename jaar des HEEREN, en den dag der wrake onzes Gods; om alle treurenden te troosten; om den treurenden Sions te beschikken, dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwden geest; opdat zij genaamd worden eiken der gerechtigheid, een planting des HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde.'"

"'En zij zullen de oude puinhopen herbouwen, zij zullen de verwoestingen van vroeger oprichten, en zij zullen de verwoeste steden herstellen, de verwoestingen van vele geslachten.'" Lake Union Herald, 11 november 1908.

Voordat wij verder ingaan op de herhaling van het tweede wee in het derde wee, dienen wij ons eraan te herinneren dat de boodschap begrepen moet worden door „regel op regel" te brengen. Dit geeft aan dat elk „uur", „dag", „maand" en „jaar" in het geïnspireerde Woord dat binnen de context van de zondagswet past, eveneens moet worden toegepast op de voorbereiding van de islam om toe te slaan tegen de zondagswet.

Als voorbeeld: het woord „uur" komt slechts in één boek van het Oude Testament voor, en dat boek is het boek Daniël. In Daniël wordt „uur" vijfmaal genoemd.

En wie niet neervalt en aanbidt, zal op hetzelfde uur midden in een brandende vurige oven geworpen worden. … Nu dan, indien gij bereid zijt dat gij, op het ogenblik dat gij het geluid

> hoort van de hoorn, fluit, citer, vedel, psalter, doedelzak en allerlei soorten muziek, neervalt en het beeld aanbidt dat ik gemaakt heb, goed; maar indien gij niet aanbidt, zult gij op hetzelfde uur midden in een brandende vurige oven geworpen worden; en wie is die God die u uit mijn handen zal verlossen? Daniël 3:6, 15.

Zuster White past Daniël 3 herhaaldelijk toe op de zondagswet, en derhalve ook „hetzelfde uur". In Daniël hoofdstuk 4 is Daniël „één uur" verbijsterd, terwijl hij worstelt om het komende oordeel over Nebukadnezar te verklaren.

> Toen was Daniël, wiens naam Beltsazar was, ongeveer een uur lang verbijsterd, en zijn gedachten verschrikten hem. De koning nam het woord en zei: Beltsazar, laat de droom of de uitlegging daarvan u niet verschrikken. Beltsazar antwoordde en zei: Mijn heer, de droom zij voor hen die u haten, en de uitlegging daarvan voor uw vijanden. Daniël 4:19.

Daniel is verbijsterd gedurende „één uur" terwijl hij tracht te begrijpen hoe hij Nebukadnezar van zijn komende oordeel op de hoogte moet brengen. Daniël vertegenwoordigt de boodschapper van de eerste engel, die aankondigt dat het „uur" van het oordeel is gekomen. Zijn voorspelling wordt aan Nebukadnezar gegeven, en een jaar later wordt het oordeel over Babylon over Nebukadnezar gebracht.

> Op datzelfde uur werd dit woord aan Nebukadnezar voltrokken: en hij werd uit de mensen verstoten, en hij at gras als de runderen, en zijn lichaam werd nat van de dauw des hemels, totdat zijn haar gegroeid was als arendsveren en zijn nagels als vogelenklauwen. Daniël 4:33.

Daniël voorzegt de spoedig komende zondagswet, en wanneer die komt, is zij het „uur" van het oordeel over Babylon. Beide „uren" duiden de zondagswet aan, die het uur van de grote aardbeving is. Nebukadnezar is de alfa en Belsazar is de omega van het verhaal van Babylon, en Belsazar wordt gedood in dezelfde nacht waarin het handschrift op de muur verscheen.

> Op hetzelfde uur kwamen er vingers van een mensenhand tevoorschijn, en zij schreven tegenover de kandelaar op het pleisterwerk van de wand van het paleis van de koning; en de koning zag het gedeelte van de hand dat schreef. Daniël 5:5.

Het „zelfde uur" waarin het schrift op de muur verscheen, duidt het ogenblik aan waarop de geschreven zondagswet de „muur" van scheiding tussen kerk en staat bij de zondagswet vernietigt; en toen kwam Babylon ten einde, evenals de Verenigde Staten als het zesde koninkrijk van de Bijbelprofetie. Als het zesde koninkrijk zijn de Verenigde Staten de macht die zeventig symbolische jaren regeert in Jesaja drieëntwintig, wanneer de hoer van Tyrus wordt vergeten. Het koninkrijk of de koning waarnaar Jesaja verwijst, zijn de dagen van zeventig jaar, en het koninkrijk dat in de Bijbelprofetie zeventig jaar regeerde, was Babylon. De val van het Babylon van Belsazar is een type van de val van de Verenigde Staten bij de zondagswet, waar het schrift op de muur overeenkomt met het spreken als een draak van Openbaring dertien.

In Openbaring achttien begint het oordeel over Babylon bij de zondagwet in vers vier, wanneer de tweede stem aanduidt dat haar oordeel in één uur en ook op één dag komt.

> En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en opdat gij van haar plagen niet ontvangt. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden in gedachtenis gebracht. Vergeld haar zoals ook zij ulieden vergolden heeft, en verdubbelt haar dubbel naar haar werken; schenkt haar dubbel in de beker die zij gevuld heeft. In de mate waarin zij zichzelf verheerlijkt heeft en weelderig geleefd heeft, geeft haar zoveel pijniging en rouw; want zij zegt in haar hart: Ik zit als een koningin en ben geen weduwe en zal geenszins rouw zien. Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood en rouw en hongersnood; en zij zal geheel met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt. En de koningen der aarde, die met haar gehoereerd en weelderig geleefd hebben, zullen over haar wenen en over haar weeklagen, wanneer zij de rook van haar verbranding zien, van verre staande uit vrees voor haar pijniging, en zeggende: Wee, wee, de grote stad Babylon, die machtige stad! want in één uur is uw oordeel gekomen. Openbaring 18:4–10.

Het is duidelijk dat het voortschrijdende oordeel over Babylon begint bij de zondagswet van vers vier, wanneer Gods andere kudde uit Babylon wordt geroepen. Johannes duidt de tijd van haar oordeel aan als zowel een „dag” als een „uur”, en bevestigt daarmee dat de tijdssymbolen symbolisch moeten worden verstaan.

Het Pascha diende in de eerste maand gehouden te worden, en het Pascha komt overeen met het kruis, dat op zijn beurt overeenkomt met de zondagswet.

> En de HEERE sprak tot Mozes en Aäron in het land Egypte, zeggende: Deze maand zal u het begin der maanden zijn; zij zal u de eerste der maanden van het jaar zijn. Spreekt tot de gehele vergadering van Israël, zeggende: Op de tiende dag van deze maand zal ieder voor zich een lam nemen, naar de huizen van hun vaderen, een lam voor een huis. Maar indien het huisgezin te klein is voor het lam, dan zullen hij en zijn naaste buur, die het dichtst bij zijn huis woont, het nemen naar het getal der zielen; gij zult de berekening voor het lam maken naar ieders maat van eten. Uw lam zal zonder gebrek zijn, een mannelijk dier van het eerste jaar; gij zult het nemen van de schapen of van de geiten. En gij zult het bewaren tot de veertiende dag van deze maand; en de gehele vergadering van de gemeente van Israël zal het slachten in de avond. Exodus 12:1–6.

Het Pascha was het begin van het Pinksterseizoen en is daarom een type van Pinksteren, dat op zijn beurt overeenstemt met de zondagwet. De tabernakel werd opgericht op de eerste dag van de eerste maand en is daarmee een type van het oprichten van de triomferende kerk als een banier bij de zondagwet. Het „uur”, de „dag”, de „maand” en het „jaar” van de tweede wee duiden de zondagwet aan, en regel op regel stemt elk van die tijdsaanduidingen overeen met de zondagwet wanneer de context dit bevestigt. Bij de zondagwet begint de tweede periode van pauselijke vervolging; de eerste was de 1.260 jaren die de martelaren van die periode ertoe brachten in het vijfde zegel tot de Heere te roepen met de vraag „hoe lang”, totdat de pauselijke macht geoordeeld zou worden. In het tweede pauselijke bloedbad heeft Jezus Zijn volk meegedeeld dat zij zich geen zorgen hoeven te maken over wat zij zullen zeggen wanneer zij vervolgd worden.

> Maar wanneer zij u zullen wegvoeren en overleveren, weest dan niet van tevoren bezorgd over wat gij spreken zult, en beraamt het ook niet vooraf; maar wat u in dat uur gegeven zal worden, spreekt dat; want gij zijt het niet die spreekt, maar de Heilige Geest. Markus 13:11.

In het eerste wee werden de mensen honderdvijftig jaar lang gekweld. Die jaren begonnen op 27 juli 1299 en eindigden op 27 juli 1449, toen de vier engelen de vier winden loslieten die bereid waren voor het uur, de dag, de maand en het jaar, om het derde deel van de mensen te doden. De periode van kwelling stelt de periode voor van de oprichting van het beeld van het beest in de Verenigde Staten. Die periode zijn de vijftien dagen die in Leviticus drieëntwintig worden voorgesteld, van het feest der bazuinen tot Pinksteren. De periode van de vorming van het beeld van het beest loopt van 9/11 tot aan de zondagswet, maar de periode van de verkondiging van de boodschap van de middernachtsroep is een fractal van de vorming van het beeld van het beest van 9/11 tot aan de zondagswet.

Het begin en het einde van de verzegeling zijn ook de alfa en de omega van de vorming van het beeld van het beest. De ene klasse vormt een karakter voor het zegel van God; de andere vormt een beeld van het beest. Die periode in de Verenigde Staten stemt overeen met dezelfde periode in de wereld die aanvangt bij de zondagswet. De „maand" is een symbool van de kwelling die de oprichting van het beeld afdwingt; daarom vertegenwoordigt de maand bij de zondagswet, zoals voorgesteld door vers vijftien in Openbaring negen, ook de islamitische kwelling tijdens de oprichting van het beeld van het beest in de wereld.

Er zijn nog andere profetische toepassingen van de wijze waarop de profetie van de tweede wee, en haar uur, dag, maand en jaar, de zondagswet en het loslaten van de islam vertegenwoordigen om de Verenigde Staten te treffen, maar wij moeten verdergaan naar andere punten.

In de recente tijd, gedurende ongeveer de afgelopen zes maanden, heb ik benadrukt dat de islam van de drie weeën profetisch verbonden is met de drie engelen. Vanaf Jakobs voorspelling voor de laatste dagen, waarin Juda de „wijnstok" wordt genoemd die aan de „ezel" is bevestigd, tot aan Christus, Die de ezel losliet voorafgaand aan Zijn triomfantelijke intocht, en langs andere lijnen, vertegenwoordigt de islam van de eerste en tweede wee de profetische boodschap die de boodschappen van de eerste en tweede engel bekrachtigde, en vertegenwoordigt de islam van de derde wee de profetische boodschap van de derde engel.

Onlangs werd verwezen naar een hoofdstuk uit een boek van A. T. Jones, en daarin wordt hetzelfde feit vastgesteld, maar vanuit een andere benadering. Jones gebruikt de grammatica en de structuur van Openbaring om aan te tonen hoe het onmogelijk is de laatste drie wee-bazuinen te scheiden van de boodschappen van de drie engelen. Hij benadrukt dat de eerste engel niet van de tweede kan worden gescheiden, en dat de derde niet van de voorgaande twee kan worden gescheiden. Jones' aandacht is gericht op de drie engelen, en terwijl hij zijn betoog voert over de onscheidbare verhouding van de drie engelen, bewijst hij volgens precies dezelfde logica dat ook de bazuinen van Openbaring negen niet kunnen worden gescheiden van de drie engelen van Openbaring veertien. Wij zullen dit artikel afsluiten met Jones' hoofdstuk.

HOOFDSTUK XI. DE BOODSCHAP VAN DE DERDE ENGEL

„HET antwoord op die voor deze tijd belangrijke vraag: ‘Wat zullen wij doen?’ kan met zekerheid worden gegeven op grond van de Zeven Bazuinen en de plaats van de grote naties van heden; want het antwoord wordt juist op deze grondslag door het Woord van God gegeven.″

“Wij hebben gezien dat de Drie Weeën onlosmakelijk verbonden zijn met de laatste drie van de Zeven Bazuinen. Midden in de Zeven Bazuinen — na het einde van de Vierde Bazuin en vóór het begin van de Vijfde Bazuin — staat geschreven: ‘En ik zag, en hoorde een engel vliegen door het midden van de hemel, die met luider stem zeide: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige bazuinstemmen van de drie engelen die nog bazuinen zullen.’ Openbaring 8:13.

Dat de drie weeën onafscheidelijk verbonden zijn met de laatste drie van de zeven bazuinen, één met elke bazuin, wordt volkomen buiten twijfel gesteld door het feit dat, wanneer het blazen van de vijfde engel geëindigd is, geschreven staat: ‘Het ene wee is voorbijgegaan; en zie, er komen nog twee weeën hierna.’ Openbaring 9:12. En wanneer de zesde bazuin geëindigd is, staat er geschreven: ‘Het tweede wee is voorbijgegaan; en zie, het derde wee komt spoedig. En de zevende engel blies de bazuin.’ Openbaring 11:15.

“Nu is met deze engel, die de komst van de Drie Weeën verkondigt, welke onlosmakelijk verbonden zijn met de laatste drie van de Zeven Bazuinen, onlosmakelijk de ‘Derde Engel’ van Openbaring 14 verbonden.

Opdat dit eveneens als onbetwistbaar zeker kan worden gezien, laten wij beginnen met de boodschap van de derde engel van Openbaring 14 en vandaaruit haar rechtstreekse verbindingen terugvolgen tot aan hun begin.

„De eerste woorden in het verslag aangaande ‘de Derde Engel’ luiden: ‘En de derde engel volgde hen.’ Openbaring 14:9. Dit toont aan dat sommigen zijn voorgegaan, die door de Derde Engel werden ‘gevolgd.’“

„Neem dan het voorafgaande vers: ‘En een andere engel volgde.’ Dit toont aan dat ook aan deze een engel is voorafgegaan, hetgeen, wanneer deze volgt, hem tot ‘een andere’ maakt.”

“Keer nu terug naar het zesde vers: ‘En ik zag een andere engel.’ Ook dit bevestigt dat er een engel eerder is voorgegaan, waardoor deze, terwijl hij in het midden des hemels vliegt, ‘een andere’ is.”

Wanneer wij verder teruggaan in het boek Openbaring, vinden wij geen engel, behalve de engel van de Zevende Bazuin, totdat wij komen bij het eerste vers van hoofdstuk tien; en daar lezen wij: „En ik zag een andere machtige engel.” Deze uitdrukking bevestigt, evenals tevoren, dat er vóór deze een engel is, die, wanneer deze tevoorschijn komt, maakt dat van hem gesproken wordt als „een andere.”

Wanneer wij nog verder teruggaan, vinden wij geen engelen, behalve de engelen van de Zesde en de Vijfde Bazuin, totdat wij het laatste vers van hoofdstuk acht bereiken; en daar bereiken

wij het oorspronkelijke, want wij lezen: ‘En ik zag, en hoorde een engel’—niet ‘een andere engel’, maar in de eerste plaats ‘een engel’.

„Zo is er, te beginnen met Openbaring 8:13, een ononderbroken reeks engelen die door het woord ‘een andere’ met elkaar verbonden zijn, helemaal doorlopend tot aan de Derde Engel van Openbaring 14, met zijn boodschap. Zo:”

‘Ik zag, en hoorde een engel.’ Openbaring 8:13.

‘En ik zag een andere sterke engel.’ Openbaring 10:1.

“‘En ik zag een andere engel.’ Openbaring 14:6.

„En een andere engel volgde.” Vers 8.

‘En de derde engel volgde hen.’ Vers 9.

„Wellicht zal het volgende eenvoudige schema helpen om het verband duidelijk te maken tussen de engel die de drie weeën van de laatste drie van de zeven bazuinen aankondigt, en de boodschap van de derde engel van Openbaring 14:

„Eerste Bazuin Openbaring 8:7“

„Tweede bazuin Openbaring 8:8”

„Derde bazuin Openbaring 8:10”

‘Vierde bazuin’ Openbaring 8:12: ‘Een engel’—wee, wee, wee. Openbaring 8:13.

„Vijfde bazuin Openbaring 9:1–11 / Eerste wee”

‘Zesde bazuin’ Openbaring 9:13 tot 11:13 Tweede wee ‘Een andere machtige engel.’ Openbaring 10:1

“7e Bazuin Openbaring 11:13–19 Derde Wee ‘Een andere engel. Openbaring 14:6’

„Er volgde een ander.” Openbaring 14:6

‘De derde engel volgde hen.’ Openbaring 14:9.

“De strekking van dit alles kan nu vollediger worden gezien door te overwegen wat de boodschap van de derde engel werkelijk op zichzelf is: Op het eerste gezicht verwijst de uitdrukking ‘de derde engel’ duidelijk naar de derde in een reeks van drie engelen. Zoals reeds is aangeduid, wordt deze reeks van drie engelen, die ieder een boodschap brengen, gevonden in het veertiende hoofdstuk van Openbaring, verzen 6–12. De boodschappen van deze drie engelen vloeien samen en komen tot hun hoogtepunt in de derde, die niet ophoudt te klinken totdat de oogst van de aarde rijp is en gereedgemaakt voor de komst van de Heer om die binnen te halen.”

“De boodschap van de derde engel zelf, zoals zij wordt verkondigd in de woorden van de derde engel, luidt als volgt: ‘En de derde engel volgde hen, zeggende met luide stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken ontvangt op zijn voorhoofd of op zijn hand,

die zal ook drinken van de wijn van de toorn Gods, die ongemengd is ingeschonken in de beker van Zijn gramschap; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en ten aanschouwen van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheid; en zij hebben dag en nacht geen rust, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt. Hier is de volharding der heiligen; hier zijn zij die de geboden van God en het geloof van Jezus bewaren.'"

„Dit is de boodschap van de Derde Engel zoals zij op zichzelf staat, afgescheiden van de andere twee. Maar in werkelijkheid kan zij niet als afzonderlijk worden beschouwd; en zij kan niet zó op zichzelf worden gesteld alsof zij alleen één enkele, afzonderlijke boodschap aan de wereld was; want de allereerste woorden die haar betreffen, luiden: 'De Derde Engel volgde HEN.' Aldus worden wij door de allereerste woorden van de boodschap zelf niet slechts verwezen naar de ene, maar naar de twee die eraan voorafgingen. En het Griekse woord dat met 'volgde' is vertaald, betekent niet een afzonderlijk volgen, noch slechts volgen, maar 'meevolgen', zoals soldaten hun aanvoerder volgen, of dienaren hun meester; derhalve: 'iemand in iets volgen; zich door iemand laten leiden.' Wanneer het van zaken wordt gezegd, betekent het volgen als gevolg; volgen 'als een consequentie van iets dat eraan voorafgegaan was.' Zo volgt, wat personen betreft, de Derde Engel mee met de twee die hem zijn voorafgegaan; en zijn boodschap volgt, als zaak, als een uitkomst of gevolg van hetgeen daaraan voorafgegaan is.

„Maar ook van de Tweede staat geschreven: 'En een andere engel volgde.' Zoals de Derde Engel de Tweede volgt, zo is het ook met de Tweede Engel die de Eerste volgt. En van de Eerste staat geschreven: 'En ik zag een andere engel vliegen,' enz. Dit is de eerste in deze reeks van drie. Met hem volgt een andere; en de Derde Engel volgt met hen. Er is een opeenvolging in de orde van hun opkomst; maar wanneer de drie achtereenvolgens zijn opgekomen, gaan zij daarna tezamen voort als één. De Eerste laat zijn boodschap weerklinken; de Tweede volgt en voegt zich bij de Eerste; de Derde volgt hen en voegt zich bij hen; zodat, wanneer de drie verenigd zijn en tezamen voortgaan in hun verenigde kracht, zij één machtige, drievoudige, luidklinkende boodschap vormen. Alles is nodig om de boodschap van de Derde Engel volledig te maken; en de boodschap van de Derde Engel kan niet waarachtig worden verkondigd zonder dat alles wordt verkondigd."

"Wat is dan de drievoudige boodschap in haar onderscheiden delen?—Hier is de Eerste: 'En ik zag een andere engel, vliegende in het midden des hemels, die het eeuwige evangelie had om te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk, zeggende met luide stem: Vreest God, en geeft Hem heerlijkheid; want het uur van Zijn oordeel is gekomen: en aanbidt Hem, Die de hemel, en de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren gemaakt heeft.'"

„Hier is de tweede: 'En er volgde een andere engel, die zei: Babylon is gevallen, is gevallen, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij.'"

"En hier is de Derde: 'En de derde engel volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het Beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken ontvangt op zijn voorhoofd of op zijn hand,

die zal ook drinken van de wijn van de toorn Gods, die onvermengd ingeschonken is in de beker van zijn gramschap; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor de ogen van de heilige engelen en voor de ogen van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid; en zij hebben geen rust, dag noch nacht, die het Beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt. Hier is de volharding der heiligen; hier zijn zij die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren.'"

„Een blik op de bewoording van elk van deze boodschappen zal die gedachte doen ontdekken in het Griekse woord 'volgde', dat betekent: 'volgen als gevolg.' De Eerste draagt het eeuwige evangelie, om aan ieder schepsel te prediken, en roept allen op God te vrezen en Hem heerlijkheid te geven, en Hem te aanbidden; omdat het uur van Zijn oordeel gekomen is. De verwerping van deze boodschap brengt een toestand van zaken voort die, als gevolg van zulk een verwerping, wordt beschreven in de woorden van de Tweede Engel, die daarop volgt. En wegens de verwerping van de Eerste Boodschap; en wegens de gevolgen van die verwerping, zoals aangekondigd in de Tweede; wordt, als verder gevolg, een toestand van zaken voortgebracht die vereist dat de Derde Engel hen zal volgen en met luide stem zijn ontzettende waarschuwing zal verkondigen tegen de verschrikkelijke kwaden die zijn voortgebracht als het dubbele gevolg van de verwerping van de Eerste Boodschap."

"En dat de stem en het werk van de Derde Engel samenvloeien met die van de Eerste, blijkt duidelijk uit zijn slotwoorden: 'Hier zijn zij die de geboden van God bewaren en het geloof van Jezus;' want dit is steeds het doel van de prediking van het eeuwige evangelie. Het is de wezenlijke inhoud van God vrezen en Hem heerlijkheid geven, en van de aanbidding van 'Hem die hemel en aarde en zee en de waterbronnen gemaakt heeft.' Het onderhouden van de geboden van God en het geloof van Jezus is het enige dat enig mens in staat zal stellen stand te houden in het uur van Zijn oordeel, waarvan de eerste engel verklaart dat het 'gekomen is.'"

„Onmiddellijk na de slotwoorden van de Derde Engel wordt „een stem uit de hemel" gehoord, die tot mij zegt: „Schrijf: Zalig zijn de doden die van nu aan in de Heere sterven" — van deze tijd af. Openbaring 14:13. En onmiddellijk hierop volgen de woorden: „En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat Iemand, de Zoon des mensen gelijk, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel. En een andere engel kwam uit de tempel, roepende met luider stem tot Hem Die op de wolk zat: Sla Uw sikkel aan en maai, want de tijd om te maaien is voor U gekomen; want de oogst der aarde is rijp geworden. En Hij Die op de wolk zat, sloeg Zijn sikkel aan op de aarde; en de aarde werd gemaaid." Openbaring 14:14–16. En „de oogst is de voleinding der wereld." Mattheüs 13:39.

"Voorts: de Derde Engel waarschuwt in het bijzonder alle mensen tegen de aanbidding van het beest en zijn beeld, wat deze ook mogen zijn; en uit Openbaring 19:11–21 vernemen wij dat het beest en zijn beeld nog 'levend' zijn wanneer de Heere komt op de wolken des hemels, en dat zij 'beiden' worden verdelgd door de glans van zijn komst.

"Deze feiten tonen aan dat de Boodschap van de Derde Engel een machtige, drievoudige, luid verkondigde boodschap is, die uitgaat tot elke natie en stam en taal en volk, vlak vóór de tweede komst van de Heer; en die de oogst van de aarde tot rijpheid brengt en een volk gereedmaakt, bereid voor de Heer, evenals de boodschap van Johannes de Doper de weg

bereidde voor de eerste komst van de Heer. En zo is zij de laatste, de afsluitende boodschap van God aan de wereld.

‘En nu, nu wij aldus inzicht hebben in wat de Boodschap van de Derde Engel op zichzelf is, kan de betrekking van die boodschap tot de grote naties van heden beter worden onderkend door een beschouwing van De Tijd van de Boodschap van de Derde Engel.’ A. T. Jones, The Great Nations of Today, 114.